

FARMACIA CLINICĂ ÎN ERA TERAPIEI ANTIRETROVIRALE MODERNE: MANAGEMENTUL POLIMEDICAȚIEI ȘI AL RISCULUI DE INTERACȚIUNI

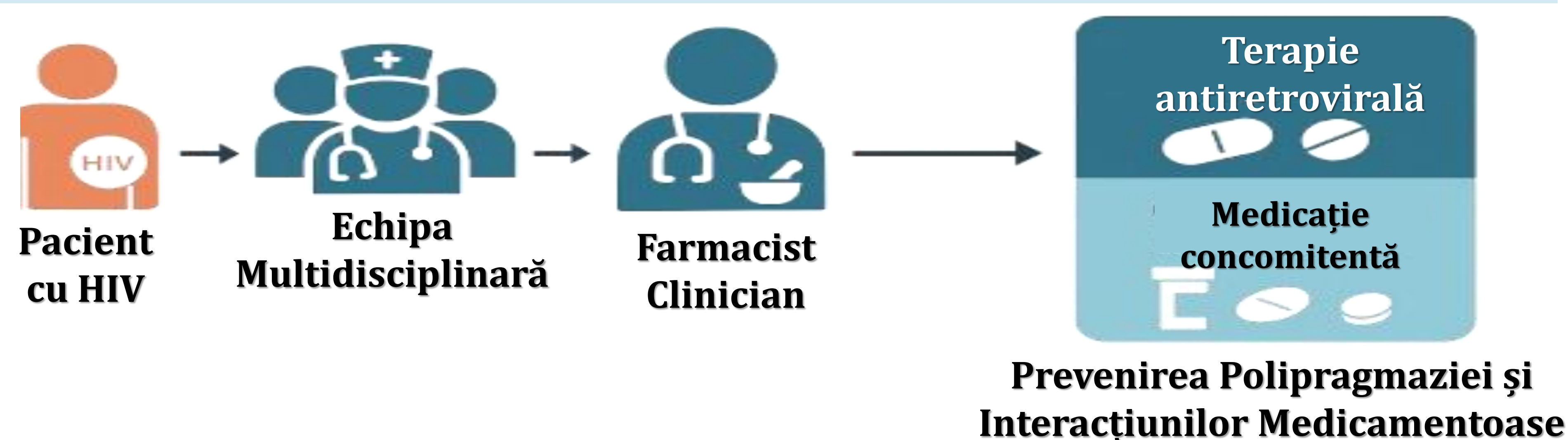
Autori: CIOBANU Daniela, ELENI Vladimir, SCUTARI Corina

Conducător științific: SCUTARI Corina, dr. șt. farm., conferențiar universitar

Catedra de farmacologie și farmacie clinică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

INTRODUCERE

În era terapiei antiretrovirale moderne, rolul farmaciei clinice devine tot mai important în gestionarea polipragmaziei și în prevenirea interacțiunilor medicamentoase la persoanele cu HIV. Studiile recente subliniază impactul intervențiilor farmacistului clinician în optimizarea regimurilor antiretrovirale, a medicației adjuvante și a medicamentelor OTC, cu scopul de a menține eficacitatea terapeutică, de a reduce apariția reacțiilor adverse și de a susține un plan de îngrijire personalizat. Integrarea farmacistului în echipele multidisciplinare contribuie astfel la îmbunătățirea rezultatelor clinice și la creșterea calității vieții pacienților.

SCOP

Analiza literaturii de specialitate privind contribuția farmaciei clinice la gestionarea polipragmaziei și la prevenirea interacțiunilor medicamentoase la persoanele care trăiesc cu HIV și urmează terapie antiretrovirală modernă.

MATERIALE ȘI METODE

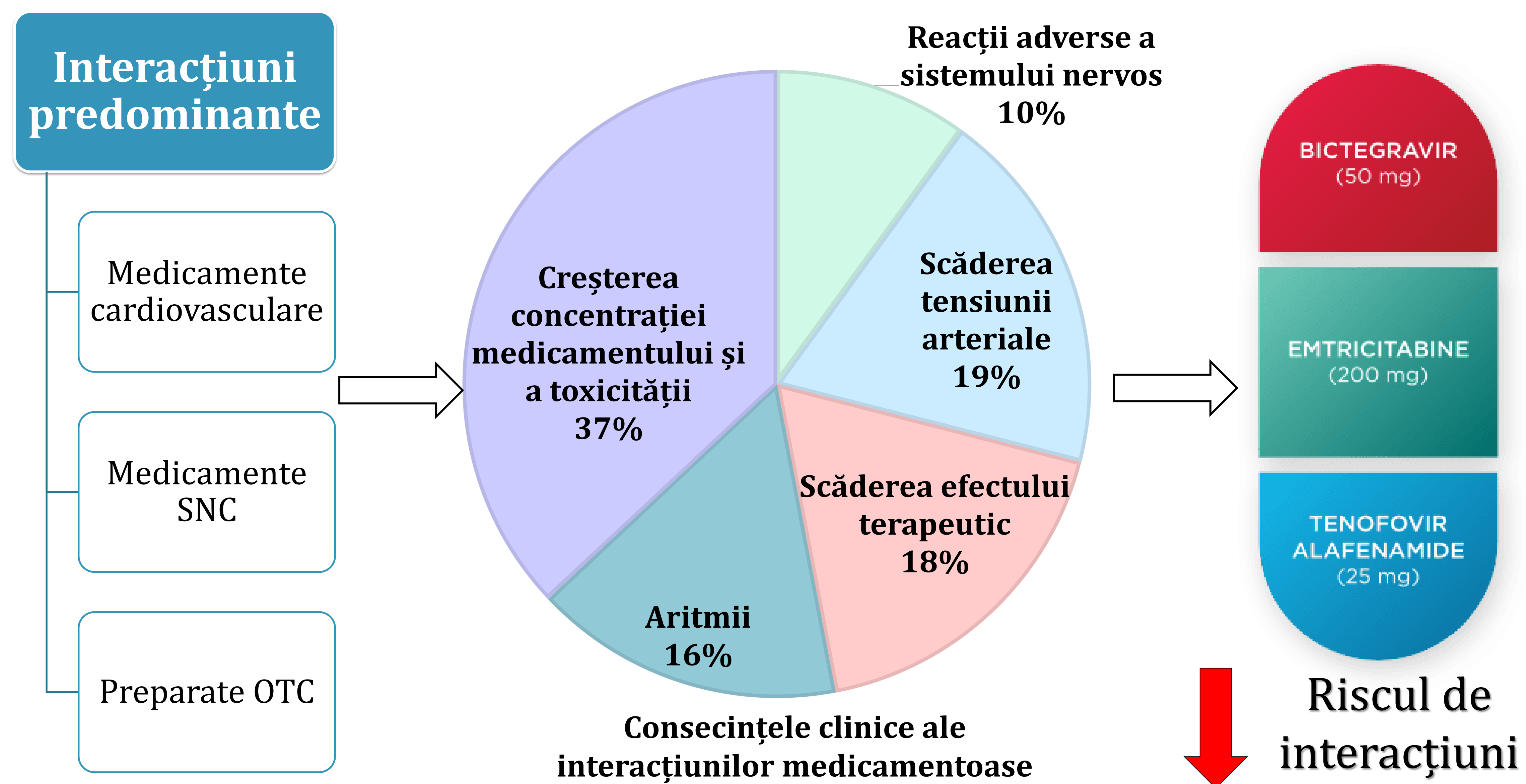
Cercetarea datelor s-a concentrat în principal pe evaluarea potențialelor interacțiuni medicamentoase asociate terapiei antiretrovirale moderne și polipragmaziei, utilizând literatura de specialitate și informațiile disponibile în baza de date PubMed.

CUVINTE-CHEIE

Farmacie clinică; polipragmazie; interacțiuni medicamentoase; terapie antiretrovirală; HIV.

REZULTATE

Literatura studiată evidențiază că interacțiunile medicamentoase la persoanele care trăiesc cu HIV rămân frecvente, în special în contextul polipragmaziei și al îmbătrânirii populației. Studiile raportează interacțiuni predominante cu medicamente cardiovasculare, ale sistemului nervos central și preparate OTC, cu potențial de reducere a eficacității terapiei antiretrovirale sau de creștere a toxicității acesteia. Introducerea regimurilor terapeutice moderne, precum Bictegravir/Emtricitabină/Tenofovir alafenamidă, a contribuit la diminuarea semnificativă a riscului de interacțiuni, menținând în același timp controlul virusologic. De asemenea, utilizarea bazelor de date clinice și a instrumentelor de predicție a interacțiunilor s-a dovedit utilă în identificarea și prevenirea celor cu relevanță clinică, evidențiind rolul crescând al farmacistului clinician în optimizarea siguranței și aderenței terapeutice.

CONCLUZII

Monitorizarea complexă a farmacoterapiei este esențială pentru limitarea interacțiunilor asociate polipragmaziei în tratamentul persoanelor cu HIV. Integrarea practicilor de farmacie clinică bazate pe dovezi, alături de utilizarea modelelor farmacologice predictive avansate, reprezintă elemente cheie pentru obținerea preciziei terapeutice și menținerea controlului virusologic în cadrul terapiei antiretrovirale moderne.